

مطالعه و تحلیل نقوش هنری گستته
در ظروف فلزی دوره سلجوقی (نمونه
موردی ۴ اثر فلزی موجود در موزه
آرمیتان) ۱۰۳-۸۹

دوات مفرغی، سده ۵-۶ ق.ق قطر ۸,۲
عرض ۱۰,۵، موزه آرمیتان، مأخذ:
Piotrovsky & Vrieze, 1999:91

مطالعه و تحلیل نقوش هندسی گستته در ظرف فلزی دوره سلجوقی (نمونه موردي ۴ اثر فلزی موجود در موزه آرمیتاز)

ابوالفضل عبدالهی فرد * حمیده حرمتی ** شیوا کاشانی ایلخچی

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱۲/۱۶

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۴/۲۶

صفحه ۸۹ تا ۱۰۳

نوع مقاله: پژوهشی

چکیده

هندسه از سالیان دور مورد توجه معماران، صنعتگران و هنرمندان بوده و در دوره سلجوقی پیشرفت زیادی داشته است. در این دوره علاوه بر هندسه، فلزکاری نیز به اوج خود رسید. نمونه‌های ظروف فلزی این دوره دارای نقوش هندسی هستند و برخلاف نقوش هندسی که گسترشده و قابل تکثیر هستند در قاب واگیره دایره محصور شده و جزو نقوش گستته محسوب می‌شوند. علیرغم اهمیت این نقوش در هنر اسلامی به نظر می‌رسد تاکنون مطالعات زیادی بر روی این نقوش هندسی که دارای ترسیم هندسی متنوعی هم هستند صورت نگرفته است. هدف از این پژوهش پی بردن به الگوها و تنشیبات هندسی و شیوه ترسیم نقوش ظروف فلزی دوره سلجوقی (۴ ظرف موجود در موزه آرمیتاز می‌باشد)، پژوهش پیش رو به دنبال پاسخگویی به این سؤالات است: ۱. نقش هندسی موجود در آثار فلزی دوره سلجوقی از چه الگوها و تنشیبات هندسی، بهره گرفته شده است؟ ۲. با چه شیوه ترسیمی می‌توان به آن نقش هندسی دست یافته؟ بر همین اساس در این مقاله ۴ نمونه از آثار فلزی موجود در موزه آرمیتاز که دارای تزیینات نقش گستته هندسی است، روش تحقیق در این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی و با استفاده از مطالعات کتابخانه‌ای، موردمطالعه قرار گرفته و شیوه ترسیمی آنها بررسی شده است. بر اساس نتایج این مطالعه مشخص گردید بیشتر این نقوش بر پایه ستاره شش پر هستند که با چند ضلعی ها و دایره ها ترکیب شده‌اند. ترکیب این نقش‌ها بر مبنای شش ضلعی است و با توجه به تقسیمات شش ضلعی ها بر مبنای ستاره شش پر می‌توان به نحوه ترسیم این نقوش پی برد.

کلیدواژه‌ها

نقوش هندسی گستته، فلزکاری سلجوقی، تجزیه و تحلیل.

Email:a.abollahifard@tabriziau.ac.ir

* استادیار دانشکده هنرهای تجسمی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز (نویسنده مسئول)

Email:hormati@tabriziau.ac.ir

** استادیار دانشکده چندرسانه‌ای، دانشگاه هنر اسلامی تبریز، شهر تبریز، استان

Email:Shiva.kashani@yahoo.com

* دانشجوی دانشگاه هنر اسلامی تبریز، شهر تبریز، استان

مقدمه

ارتباط و پیروی طرح‌ها با قوانین هندسی پرداخته شده است. تمرکز مقاله بر نقش‌های هندسی موجود در آثار فلزی دوره سلجوقی است و سعی شده با تحلیل روش‌های ترسیمی، چگونگی ترسیم نقش هندسی موجود در آثار فلزی سلجوقی بررسی شود. برای این منظور از آثار ۴ نمونه از آثار فلزی که در موزه آرمیتاژ دارای نقش هندسی گستته هستند انتخاب شده است. روش تجزیه و تحلیل برای حصول به نتایج کیفی است.

پیشینه تحقیق

مقالات مرتبط در موضوع این مقاله بدست نیامد اما در کتابهای معتبر که خواهد آمد به هندسه نقش و ترسیم آنها اشاره شده است.

از مهمترین کتب در خصوص نقش‌های هندسی اسلامی می‌توان به کتاب ابوالوفا بوزجانی که در قرن چهار هجری نوشته شده اشاره کرد که برگردان متن و گردآوری آن توسط سید علی‌رضا جذبی (۱۲۸۴) تحت عنوان «هندسه ایرانی: کاربرد هندسه در عمل» انجام پذیرفت و این کتاب در خصوص روش ترسیم گرهای دو بعدی است که ترسیم گرهای با استفاده از شبکهای زیرساخت شعاعی انجام یافته است. در روش رسم شبکه زیرساخت شعاعی شروع رسم از زوایای قائمه‌ای صورت می‌گیرد که مراکز شمسه‌ها است و پس از کامل کردن واگیره با رسم سه‌چهارم دیگر به روش انتقال تقارنی، یک زمینه کامل گره به دست می‌آید. (شفیع‌زاده و سلطان محمدلو، ۱۲۸۹: ۸۰) مهناز رئیس‌زاده و حسین مفید در کتاب احیای هنرهای ازیادرفته (۱۳۹۳) و محمود ماهر نقش در کتاب طرح و اجرای نقش کاشی‌کاری (۱۳۶۳) و اصغر شعریافت در کتاب گره و کاربندی (۱۲۸۵) به این شیوه کارکرده‌اند که به علت واگیره $\frac{1}{4}$ امکان ترسیم نقش هندسی موجود در واگیره $\frac{1}{3}$ نیست. کتاب «نقش‌های هندسی در هنر اسلامی» (۱۳۸۷) که توسط عصام السعید و عایشه پارمان نوشته شده و توسط مسعود رجب نیا ترجمه شده است. در این کتاب به شرح روش‌های هندسی ترسیم گوهای هندسی بر اساس دسته‌بندی گرهای با توجه به تکرار الگوی مینا و همچنین تقسیمات اولیه محیط دایره به بخش‌های مساوی می‌پردازند. در کتاب «طرح‌های اسلامی» (۱۳۸۱) به نوشته اوا ویلسون و ترجمه محمد ریاضی به آنالیز و شیوه ترسیمی چند نمونه از هندسه گستته موجود در آثار سلجوقی موربدبررسی قرار گرفته اما به تحلیل نقش هندسی و شیوه ترسیمی آن‌ها پرداخته نشده است. در کل متن‌های مختلفی در رابطه با نقش هندسی اسلامی و شیوه ترسیمی آن‌ها نوشته شده و لی توجه خاصی به نقش هندسی که در دوره سلجوقی به صورت گستته در آثار این دوره وجود دارد، نشده است.

نقش هندسی

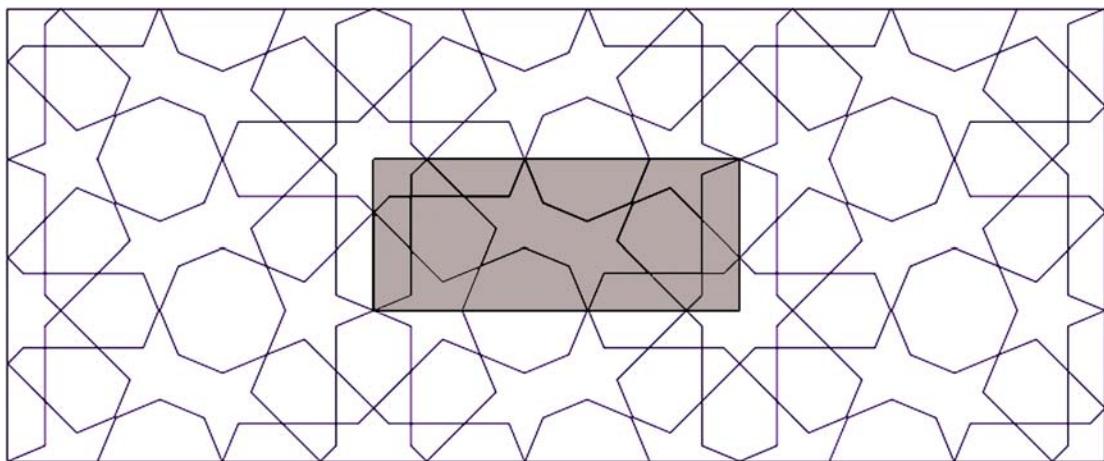
در نقش هندسی موجود یکی از شاخصه‌های پرکاربرد نقش اسلامی نقش هندسی است که هم با ترکیب با نقش دیگر و هم به تنها به دلیل کیفیت ممتازی که دارد با هنر اسلامی در ارتباط هستند. چنین طرح‌های انتزاعی نه تنها سطوح معماری بنای اسلامی را تزیین می‌کنند بلکه به عنوان عنصر اصلی تزیین مجموعه وسیعی از اشیا را شامل می‌شوند. نقش هندسی قبل از اسلام وجود داشت ولی کاربرد و پیشرفت این نقش در معماری و صنایع دستی را می‌توان از دستاوردهای سلجوقیان به حساب آورد. این دوره در تحولات تاریخی، فرهنگی، هنری و علمی جزو دوره‌های درخشان تمدن اسلامی به شمار می‌رود که نه تنها در زمینه تزیینات هنری توسعه فراوانی داشته است، بلکه عصر طلایی پیشرفت فنون و صنایع نیز محسوب می‌شود. یکی از صنایع که در این دوره به اوج شکوفایی خود رسیده هنر فلزکاری است که ظروف فلزی باقی‌مانده از این دوره دلیل بر این مدعای است. این ظروف دارای نقش هندسی متعددی هستند که در میان آن‌ها از نوع نقش هندسی گستته نیز قابل مشاهده است. نقش‌های هندسی که در آثار فلزی وجود دارد دارای ساختار هندسی خاصی هستند و این نقش شیوه ترسیمی خاصی دارند. هدف از این پژوهش این است که به گوها و تناسیبات هندسی و شیوه ترسیمی این نقش پی ببریم. لذا این پژوهش به دنبال پاسخ‌گویی به این سؤالات است که: ۱. نقش هندسی موجود در آثار فلزی دوره سلجوقی از چه گوها و تناسیبات هندسی، بهره گرفته شده است؟ ۲. با چه شیوه ترسیمی می‌توان به آن نقش هندسی دست یافت؟

ضرورت و اهمیت از آنچایی که مطالعه بر نقش هندسی گستته موجود در این دوره بسیار اندک بوده است

شناسنامه نقش بر روی ظروف فلزی این دوره و شیوه ترسیمی آن‌ها می‌تواند در بسط و گسترش شان مؤثر باشد. فرض این نوشتار بر این است که نقش هندسی گستته در دوره سلجوقی دارای تنوع زیادی است. برای این منظور در این پژوهش به تجزیه و تحلیل نقش هندسی و ارائه مدل‌های گام‌به‌گام روش ترسیم نقش هندسی موجود در آثر فلزی سلجوقی موجود در موزه آرمیتاژ پرداخته شده است. موزه آرمیتاژ یکی از بزرگترین موزه‌های جهان محسوب می‌شود و آثار اسلامی زیادی در آن وجود دارد که قسمتی ترسیمی خاصی است که شناخت آن‌ها می‌تواند باعث ایجاد تنوع و ترسیم هندسی تازه‌تری شود.

روش تحقیق

این تحقیق از نوع پژوهش‌های نظری کاربردی و به صورت توصیفی-تحلیلی کارشده است. شیوه جمع آوری اطلاعات کتابخانه‌ای است و سپس با تطبیق روش‌های احتمالی ترسیم نقش هندسی از نمونه‌های منتخب به بررسی

تصویر ۱. تکثیر نقش هندسی گستردۀ، مأخذ: نگارندگان

نقاشی و شکل ظروف برقرار کرده‌اند. ریتم، تکرار، ترسیم دوایر، تقارن، تأکید بر نقطه مرکزی دوایر و شعاع‌هایی که از دایره خارج می‌شوند، می‌توانند تقسیمات زیادی را به وجود آورند که از ویژگی‌های تصویری این دوره بوده است.(ورجاوند، ۱۳۸۴: ۷۲)

دسته‌بندی نقوش

دسته‌بندی نقوش را می‌توان بر اساس معیارهای مختلفی انجام داد که یکی از معیارهای آن جنبه فرمی نقوش است. نقوش را از جنبه فرمی به دو قسمت، نقوش باز یا گستردۀ و نقوش بسته یا گسسته تقسیم‌بندی کرده‌اند.

الف. باز یا گستردۀ:

این نقوش حالت تکرارشونده دارند و بیشتر به صورت درهم‌تنیده در حاشیه‌ی ظروف، درها و منبرهای چوبی، نقوش قالی، گلیم و تذهیب کتب دیده می‌شوند. این نقوش قابلیت گسترش داشته و به صورت یکنواخت یا آینه‌ای در زمینه کار تکرار می‌شوند.(کشاورز، احمدی شیخانی، ۱۳۹۴: ۱۲) در نقش گستردۀ هندسی نیز بعد از ترسیم واگیره‌ی گره هندسی این نقش با روش‌هایی چون تقارن قابل تکثیر است و این کار تا بی‌نهایت تکرار می‌شود و می‌توان آن را ادامه داد. در تصویر ۱ قسمت رنگ‌شده نقش هندسی یک واگیره هندسی را نشان می‌دهد که در چهار جهت به صورت انعکاسی قابل تکثیر است.(تصویر ۱)

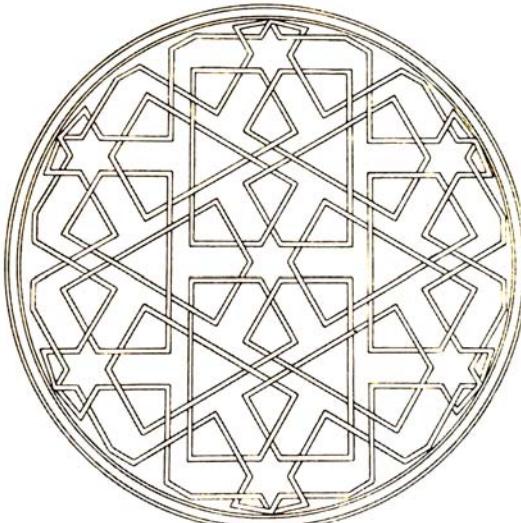
ب. نقوش بسته یا گسسته:

این نوع نقوش به صورت تک و به شکل مدلایون گرد یا بیضی، در انواع آثار هنر اسلامی دیده می‌شوند و طرح هر اثر با دیگر آثار متفاوت و به دراز تکرار است.(همان، ۱۳) این نقش‌های هندسی در آثار معماری و آثار

نقوش هندسی یکی از نقش‌های پرکاربرد در آثار هنری و معماری اسلامی هستند که با ترکیب شکلهای هندسی چون مثلث، مربع، مستطیل و دایره به وجود می‌آیند و در ترسیم آن‌ها نقوش خلاقیت منظمی وجود دارد.

هنرمندان ایرانی دوره باستان برخی از اندیشه‌ها و مشاهده‌های پیرامون خود را با استفاده از اشکال هندسی ترسیم می‌کردند. تزئینات این آثار بیشتر از انواع مختلف طرح‌های خطی مثل انواع خطوط (شکسته، منحنی، راست)، نقطه و نقش‌های اصلی هندسی مانند دایره، مربع، مثلث و مستطیل تشکیل شده است.(حاجی‌سیدجوادی و باریکبین، ۱۳۹۴: ۱۰) بعد از ظهور اسلام نقوش هندسی به لحاظ کارکرد همسان و همسنخی که با روح اسلام داشته و مطابق فلسفه اسلامی که محور اصلی آن بر پایه‌ی وحدتی پروردگار و قدرت لایزال وی استوارشده است، جایگاه ویژه‌ای در هنرهای سنتی ایران پیدا می‌کند.(همان، ۱۴) این نقوش که ابتدا در کتاب‌آرایی غزنویان مشاهده می‌شود (امیر رشد، ۱۳۹۷: ۳) از سده پنجم هجری نقوش هندسی موردن توجه ایرانیان قرار می‌گیرد و اهمیت خاصی در خلق آثار باشکوه پیدا می‌کند.(فراست، ۱۳۸۵: ۲۲)

نقش و نگار هندسی در دوره سلجوقی یا به صورت منفرد یا با ترکیب هماهنگ با نقوش گیاهی بر سطح آثار مورداستفاده قرار می‌گیرد در هر صورت این نقوش دارای قوانین فنی ترسیمی و ساخت و تعداد بی‌شماری از قالب‌ها و نقش‌مایه‌های چندوجهی است که امکانات این نقوش را برای پوشش سطوح مختلف بالا می‌برد که به صورت گره‌ها و قالب‌های هندسی دیده می‌شود.(شایسته‌فر و قربانی دهکردی، ۱۳۹۴: ۴۶) در میان نقوش هندسی دوره سلجوقی بیشترین سهم بر عهد شکل دایره و تقسیمات آن است. طروف دایره‌ای شکل با تقسیمات دور، به طور محسوس یا نامحسوس، هماهنگی لازم را در طرح و

تصویر ۲. نقش هندسی گستته از نقش موجود در تزئین قرآن
در قرن ۵۰۵ هجری قمری، مأخذ: پوپ، ۱۳۸۷: ۳۱۸۸

است. این هنر بعد از اسلام از دوره سلجوقی رونق فراوانی می‌کیرد.

این هنر با روی کار آمدن سلجوقیان دچار تحول عظیمی می‌گردد که زمینه آن توسط سامانیان و آل بویه شروع شده بود. در این زمان خراسان به عنوان مرکز مهم فلزکاری ایران قرار می‌کیرد. آثار بسیار مهم فلزی مثل برنز، طلا و نقره توسط هنرمندان به وجود می‌آید. (خزایی، ۹: ۱۳۸۷، ۹: ۱۳۹۵؛ نوریان و کسرایی، ۱۳۹۵: ۶۵) این الگوهای هندسی گسترهای متداول نیز در اصل از یک واحد هندسی گستته تشکیل می‌شوند که با استفاده از دایره به عنوان پایه و سپس اتصال آنها با اصول تکرار و تقارن به وجود می‌آیند. (ajlouni, 2011: 20 al)

گاه این نوع نقوش هندسی به عنوان نمادی از خورشید، در فضای ژرف و لایتاهی تزئین معلق می‌مانند (موسوی حجازی و انصاری، ۱۳۸۱: ۶۹) که به صورت گل یا شمشه طراحی می‌شوند و به دوراز تکرار هستند. این نقوش در زبان انگلیسی «روزت»^۱ نامیده می‌شود. واژه روزت در کتاب «شاهکارهای هنر ایران» نوشته آرتور پوپ به نام «گلواره» ترجمه شده و در بعضی از کتاب‌ها و مقاله‌ها ترجمه «گلسانه» و روزت نیز مشاهده می‌شود در مواردی هم به آن شمشه و ستاره نیز می‌گویند. در این نقوش هندسی هم از اشکال زاویه‌دار و هم دایره و خطوط منحنی استفاده می‌شود و گاه به صورت مستقل و گاه با ترکیب نقوش گیاهی یا نوشتاری طراحی می‌شود. این نوع نقوش هندسی دارای آلت‌های گرهاتی متدالو در نقوش هندسی نیستند ولی دارای ترسیمهای متنوعی اند که در آثار دوره سلجوقی قابل مشاهده است و در فلزکاری این دوره بسامد بالایی دارد.

اولین دوره اوج فلزکاری ایرانی در این دوره بانام مکتب خراسان و دومین دوره آن بانام مکتب موصل شناخته می‌شود. مکتب فلزکاری خراسان در دوره سلجوقیان و مکتب فلزکاری موصل در دوره ایلخانان به اوج رسید. البته باید توجه کرد که پایه‌ی مکتب موصل از اواخر دوره سلجوقی بنیان گذاشته شده است. (یزدان‌پناه، ۱۳۹۴: ۴) آثار فلزی دوره سلجوقی گویای تغییر و تحول هنر فلزکاری از دوره ساسانی به بعد و بیانگر ویژگی‌های خاص مکتب خراسان است که شامل شهرهای خراسان بزرگ، نیشابور، هرات، بلخ و مرو بوده است. (سرفران، ۱۳۸۰: ۲۰۹) نقوش تزئینی آثار فلزی این دوره در این دو مکتب مشابه هم هستند. انواع نقوش انسانی، حیوانی، گیاهی، هندسی و نوشتاری در هر دو مکتب

صنایع دستی و نگارگری قابل مشاهده است، دارای واگیره هستند قابل تکثیر است ولی این تکثیر در قاب و اگیره دایره محصور شده است. اولین نمونه‌های نقش هندسی گستته در کتابت دیده شده است. آرتور پوپ در کتاب «سیری در هنر ایران» در رابطه با نقوش یک نمونه کتاب قرآنی مذهب شده در سیستان (قرن ۵۰۵ ق.ق) صحبت کرده و نقوش مذهب را ابداع و شگفتی حاصل از ترکیبات نقوش می‌داند که پیشرفتی دور از انتظار را نشان می‌دهد؛ چنان‌که قبل از این مشاهده نمی‌شده است. (پوپ، ۱۳۸۷: ۳۱۸۷)

اولین نمونه‌های این نقوش مربوط به سده ششم هجری است اما در دوره سلجوقی دارای بسامد بالایی بوده و در صنایع دستی و معماری به فراوانی دیده می‌شود. در فلزکاری دوره سلجوقی نمونه‌های بیشتری وجود دارد که دارای شیوه ترسیم هندسی متنوعی است.

نقش هندسی از نظر شکل

بر اساس گفته‌های استادان ایرانی گرهاتی سنتی دو ویژگی اصلی دارند: دارای آلت^۲ خارجی نیستند و از ترکیب همین واحدهای هندسی ایجاد می‌شوند و دوم در صورت تکرار واحدهای گره در کنار هم زمینه‌های بزرگتر را پوشش داده و الگوی وسیع تری را تشکیل می‌دهند. (نوریان و کسرایی، ۱۳۹۵: ۶۵) این الگوهای هندسی گسترهای متداول نیز در اصل از یک واحد هندسی گستته تشکیل می‌شوند که با استفاده از دایره به عنوان پایه و سپس اتصال آنها با اصول تکرار و تقارن به وجود می‌آیند. (ajlouni, 2011: 20 al)

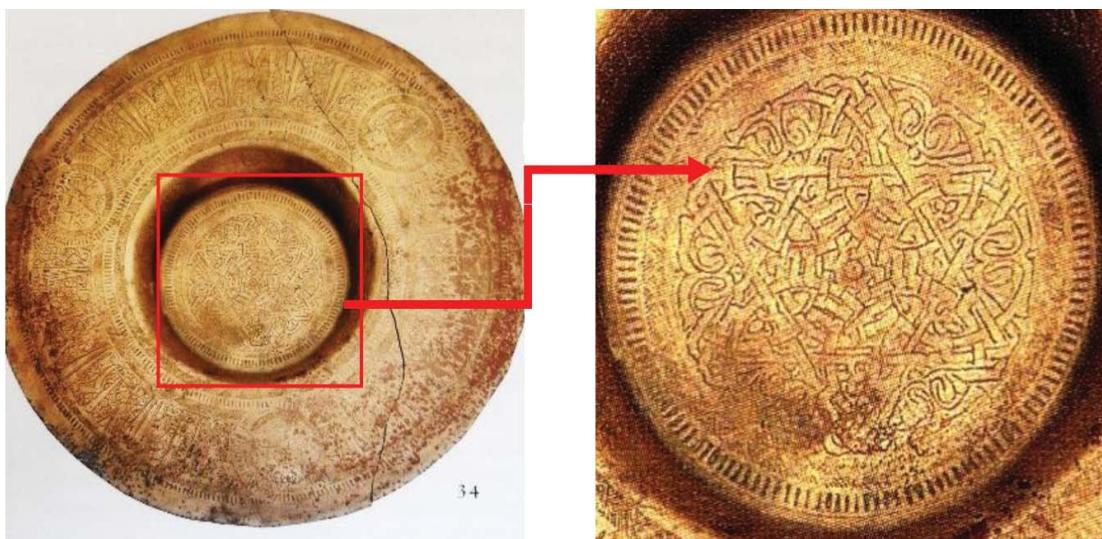
گاه این نوع نقوش هندسی به عنوان نمادی از خورشید، در فضای ژرف و لایتاهی تزئین معلق می‌مانند (موسوی حجازی و انصاری، ۱۳۸۱: ۶۹) که به صورت گل یا شمشه طراحی می‌شوند و به دوراز تکرار هستند. این نقوش در کتاب «شاهکارهای هنر ایران» نوشته آرتور پوپ به نام «گلواره» ترجمه شده و در بعضی از کتاب‌ها و مقاله‌ها ترجمه «گلسانه» و روزت نیز مشاهده می‌شود در مواردی هم به آن شمشه و ستاره نیز می‌گویند. در این نقوش هندسی هم از اشکال زاویه‌دار و هم دایره و خطوط منحنی استفاده می‌شود و گاه به صورت مستقل و گاه با ترکیب نقوش گیاهی یا نوشتاری طراحی می‌شود. این نوع نقوش هندسی دارای آلت‌های گرهاتی متدالو در نقوش هندسی نیستند ولی دارای ترسیمهای متنوعی اند که در آثار دوره سلجوقی قابل مشاهده است و در فلزکاری این دوره بسامد بالایی دارد.

فلزکاری دوره سلجوقی

هنر فلزکاری از زمان‌های بسیار قدیم در ایران رواج داشته و آثار فراوانی از دوره‌های مختلف باقی‌مانده

۱. گرهاتی سنتی ترکیبی از واحدهای هندسی پایه یا نقوش مایه هستند که به آلت‌های گره معروف‌اند. (دهشتی و همکاران، ۱۳۹۸: ۵۵)

۲. Rosettes

تصویر ۳. بشقاب برنزی، قطر ۷۴ سانتیمتر، سده ۵ م.ق، موزه آرمیتاژ، مأخذ: ۴۰: ۳۴ Piotrovsky & Pritula, 2006

بشقاب

بشقاب فلزی از جنس برنز متعلق به قرن ۱۱ م.ق ساخته شده، در آسیای مرکزی (ماوراءالنهر) است. ماوراءالنهر تا پایان سده پنجم قمری، جزئی از ایالت خراسان محسوب می‌شده و دارای زبان و فرهنگ یکسانی بودند. (یوسفی و همکاران، ۱۳۹۲: ۷۲) قطر این بشقاب ۴۵,۷ سانتی‌متر است و همانکنون در موزه آرمیتاژ نگهداری می‌شود. نقش این بشقاب شامل نقوش نوشتاری، گیاهی، انسانی و هندسی است. این بشقاب دارای دو قسمت است که لبه پهن بشقاب و وسط بشقاب که به صورت گود کارکرده‌اند. لبه بشقاب دارای نقوش نوشتاری است که زمینه آن را نقوش اسلامی پرکرده و در سه قسمت نقوش انسانی وجود دارد که در قاب دایره شکل قرار گرفته‌اند. در بالا و پایین لبه بشقاب نقوش هندسی به صورت حاشیه وجود دارد. این نقوش شامل نقوش هندسی ساده است که

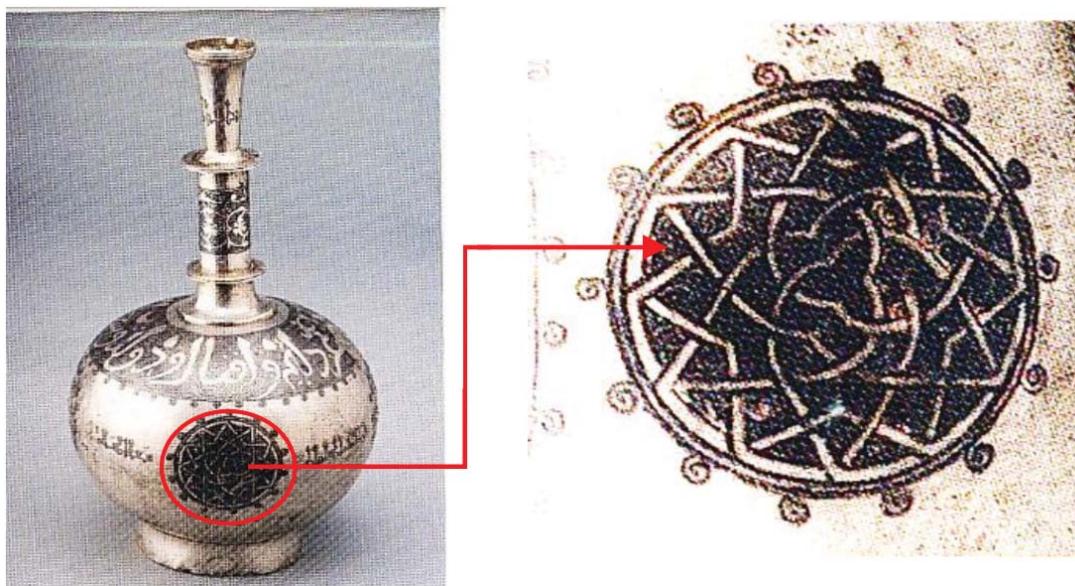
دیده می‌شود. (یزدان‌پناه، ۱۴: ۱۳۹۴) به طور کلی نقش‌های موجود در فلزکاری دوره سلجوقی تنوع بالایی دارند که یکی از آن‌ها نقوش هندسی است. این نقوش گاه در زمینه کار گسترش یافته‌اند و گاه در قاب واگیره دایره محصور شده‌اند.

مطالعه موردى: ۴ اثر فلزی موجود در موزه آرمیتاژ آثار ایرانی از ظهور اسلام تا ابتدای قرن ۲۰ میلادی در موزه آرمیتاژ وجود دارد که در این میان آثار فلزی از بهترین مجموعه آثار ایرانی این موزه محسوب می‌شود که آثار فلزی سلجوقی بین قرن ۱۱ تا ۱۳ میلادی بیشترین تعداد این آثار را شامل می‌شود. (Ivanov, 2003) متناسب باهدف این تحقیق ۴ اثر فلزی موجود دوره سلجوقی در موزه آرمیتاژ که دارای نقش هندسه گستته است و از نظر شیوه ترسیمی متفاوت باهم هستند انتخاب شدند.

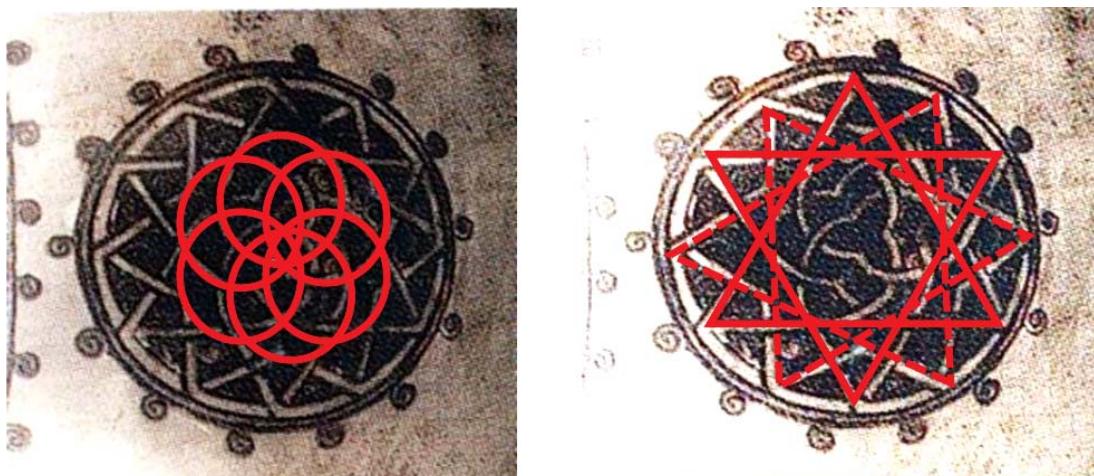

تصویر ۴. نقش‌های هندسی موجود در صراحی، مأخذ: نگارندگان

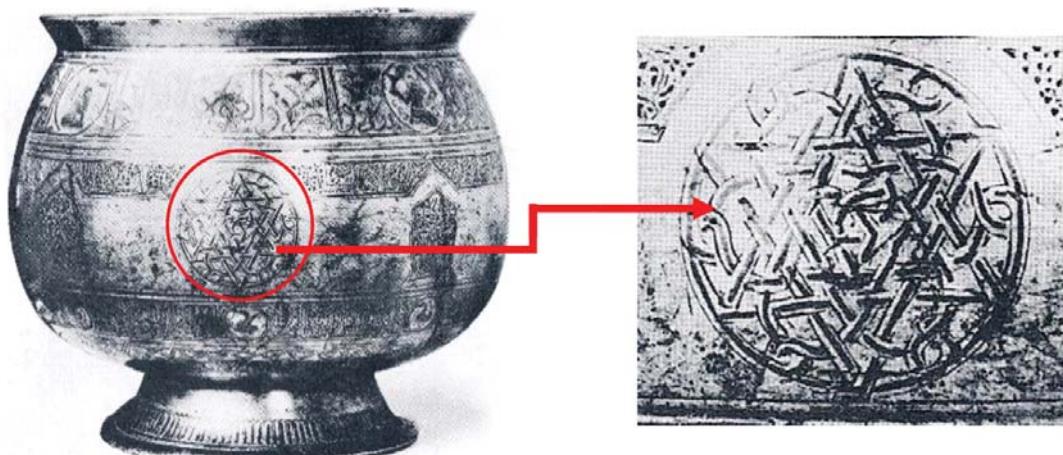
مطالعه و تحلیل نقش‌هندسی گستته
در ظروف فلزی دوره سلجوقی (نمونه
موردی ۴ اثر فلزی موجود در موزه
آرمیتاژ) ۱۰۳-۸۹/

تصویر ۵. صراحی از جنس نقره اواخر سده ۵ ه.ق، مأخذ: ۱۹، Piotrovsky & Pritula, 2006

تصویر ۶. نقش‌های هندسی موجود در صراحی، مأخذ: نگارندهان

تصویر ۷. دیگچه مفرغی، ارتفاع ۱۸ سانتیمتر، موزه آرمیتاژ، قرن ۶ یا ۷ هجری، مأخذ: پوپ، ۱۳۰۶: ۱۲۸۷

تصویر ۸. نقش‌های هندسی موجود در دیگچه، مأخذ: همان

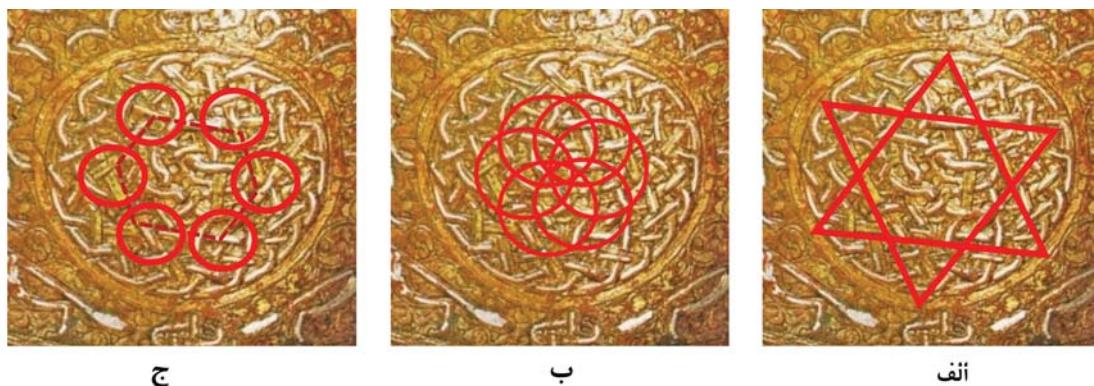
تصویر ۹. دوات مفرغی، سده ۵ ق. عرض ۱۰، قطر ۵.۵، موزه آرمیتاش، مأخذ: Piotrovsky & Vrieze, 1999:91

د.ق.) ساخته شده در ایران و از جنس نقره است. این ظرف فلزی دارای گلگاهی باریک و بلند و شکمی کروی است. تزئینات آن شامل نقوش اسلامی، خط کوفی و هندسه است. نقوش اسلامی به صورت نواری در وسط گلگاه کارشده و نقش هندسی آن از نوع هندسی گستته در وسط قسمت شکمی این ظرف است که در کنارهای این نقش، خطوط کوفی دیده می‌شود. خط کوفی در بالای گلگاه و قسمت بالایی شکم این ظرف به صورت نوار مانند کشیده شده است. (تصویر ۵)

نقش هندسی موجود در صراحی در یک قاب دایره قرار دارد که متشكل چهار مثلث‌های متساوی‌الاضلاع است که قسمتی از دو مثلث پاکشده است (تصویر ۶، الف) و

شامل خطوط راست و یا خطوط شکسته در کنار هم است. در وسط بشقاب نقش هندسه گستته قرار دارد که این نقش هندسی با نقش اسلامی ترکیب شده است. (تصویر ۳) نقش هندسی موجود در وسط بشقاب در یک قاب دایره‌ای شکل قرار دارد که متشكل از مثلث‌های متساوی‌الاضلاع (تصویر ۴، الف) و دایره‌ها است. سه دایره موجود با قاب دایره هم رأس هستند. (تصویر ۴، ب) رأس دایره‌های دیگر در گوش‌های شش‌ضلعی به وجود آمده از برخورد مثلث‌ها قرار دارد. (تصویر ۴، ج)

۲. صراحی
صراحی متعلق به اوخر سده ۱۱ و اوایل سده ۱۲ م (سده ۵

تصویر ۱۰. نقش‌های هندسی موجود در دوات، مأخذ: نگارندهان

جدول ۱. نحوه ترسیم نقش هندسی موجود در بشقاب، مأخذ: نگارندهان

طرح نهایی	مرحله دوم	مرحله اول	تصویر نقش هندسی

خطوط راست عمودی به صورت ردیفی در کناره هم
ترسیم شده‌اند. (تصویر ۷)

نقش هندسی موجود در دیگچه در یک قاب دایره قرار دارد
که متشکل از مثلث‌های متساوی‌الاضلاع (تصویر ۸، الف)
و دایره‌ها است. سه دایره در مرکز که قسمتی از آن‌ها
پاکشده (تصویر ۸، ب) و شش دایره دیگر در گوش‌های
شش‌ضلعی به وجود آمده از برخورد مثلث‌ها است و در
بالای آن‌ها دایره‌های کوچک‌تر قرار دارد. (تصویر ۸، ج)

۳. دوات

این اثر متعلق به نیمه دوم سده ۱۲ و اوایل سده ۱۳ م، سده
۶ م.ق و در ایران ساخته شده است. این دوات استوانه‌ای
با درب گندیده دار و دو دستگیره در طرفین است. ارتفاع آن
۵، قطر آن ۸، ۲ سانتی‌متر است. این دوات از فلز برنز،
مس و نقره ساخته شده که نقوش به کاررفته در آن شامل
نقوش نوشتاری، اسلامی، هندسی و حیوانی است. درب
این ظرف شامل نقوش نوشتاری، اسلامی و نقوش هندسی

شش دایره که قسمتی از آن‌ها متناسب با طرح پاکشده
تشکیل شده است. (تصویر ۶، ب)

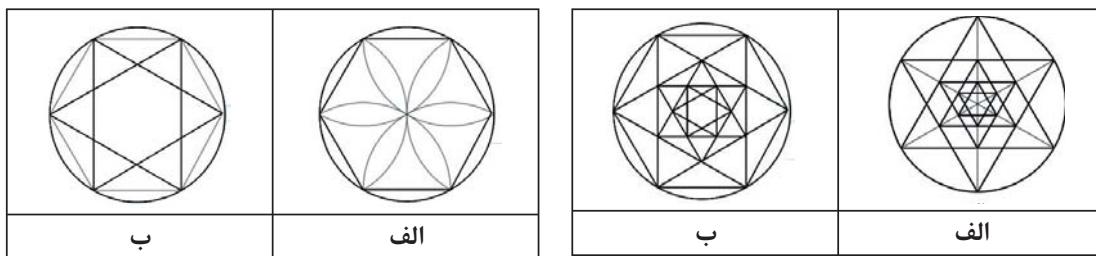
۳. دیگچه

این ظرف در ایران و سده ۶ یا ۷ م.ق ۱۲ م ساخته شده
و جنس آن از مفرغ است که با تکنیک کنده‌کاری و مس
کاری ساخته شده و ارتفاع آن ۱۸ سانتی‌متر است. نقوش
به کاررفته در این ظرف شامل خوشنویسی، گیاهی، حیوانی
و هندسی است.

خط نوشته‌های این دیگچه در سه ردیف دورتا دور ظرف
قرار دارد؛ در ردیف بالا میان خطوط، شکل دایره است
که در وسط دایره نقوش انسانی دیده می‌شود. بعد از
ردیف بالایی دو ردیف خط کوفی وجود دارد که در میان
این خطوط نقوش هندسی و نقوش اسلامی به صورت
محرابی یکدربیان طراحی شده‌اند. در پایین آخرین
نوار خوشنویسی، نقوش هندسی به صورت زنجیره‌ای
اجرashده و در پایه ظرف نقوش ساده هندسی به صورت

جدول ۲. نحوه ترسیم نقش هندسی موجود در صراحی، مأخذ: همان

طرح نهایی	مرحله سوم	مرحله دوم	مرحله اول	تصویر نقش هندسی

تصویر ۱۲. تقسیمات و خواص شش ضلعی و ستاره شش پر در طراحی های هندسی، مأخذ: همان

تصویر ۱۱. ساختار شش ضلعی و ستاره شش پر در طراحی های هندسی، مأخذ: همان

تقسیم محیط یک دایره با شعاع به شش قسمت مساوی تقسیم می شود. هنگامی که شش پرها با خطوط مستقیم روی محیط به هم می پیوندند، یک شش ضلعی ایجاد می شود. (تصویر ۱۱، الف) تقسیمات مساوی بیشتر مانند تقسیمات ۱۲ و ۲۴ و مانند آنها به آسانی به دست می آید. برای ستاره شش پر نیز رأس های شش ضلعی را به هم پیوندداده که در این صورت دو مثلث ایجاد می شود که با یکیگر ستاره شش پر را ایجاد می کنند. (السعیدو پارمان، ۱۳۸۷: ۱۸)، (تصویر ۱۱، ب)

ستاره شش پر دارای تقسیمات متفاوتی است که یکی از آنها ستاره های متحدم مرکز از روی نیم پرهاشی شش ضلعی (تصویر ۱۲، الف) و در دیگری از گوش های شش ضلعی ترسیم می شوند. (همان، ۶۴)، (تصویر ۱۲، ب) در این بخش به ترسیم نقش هندسی گستته موجود در ۴ اثر فلزی سلجوقی پرداخته می شود. روش پیشنهادی برای ترسیم این نقش بر اساس تقسیمات ستاره شش پر است و علت آن وجود نقش ستاره شش پر در نقش هندسی این آثار است.

ترسیم نقش هندسی موجود در بشقاب
مرحله اول: ۱
دایره ترسیم کرده و در داخل دایره با تقسیمات

که به شکل اشک است. نقش موجود در بدنه نیز شامل نقش حیوانی که با نقش اسلامی ترکیب شده و در میان این نقش، نقش هندسه گستته به کار رفته است. (تصویر ۹) نقش هندسی موجود در دوات در یک قاب دایره ای قرار دارد و مشتمل از مثلث های متساوی الاضلاع (تصویر ۱۰، الف) و دایره ها است. شش دایره در مرکز که قسمتی از آنها پاک شده (تصویر ۱۰، ب)؛ و شش دایره دیگر در گوش های شش ضلعی به وجود آمده از برخورد مثلث ها قرار دارد. (تصویر ۱۰، ج)

تحلیل نقش هندسی موجود در آثار فلزی
مهم ترین نقش هندسی از یک شکل اصلی و چند دایره و چند ضلعی فرعی به وجود آمدند. مهم ترین الگوهای ترئینی، الگوی شش ضلعی است که از قرن هفتم هجری در ترتیبات ظروف فلزی رواج یافته است. این نقش عموماً در ایران و افغانستان رایج بود و بعد از صورت پیچیده تر توسعه یافت است. (توحیدی، ۵۱، ۱۳۹۰). این نقش از دو مثلث متساوی الاضلاع که روی هم افتاده اند و با نقوش دیگر هندسی ترکیب شده اند، تشکیل شده است. ترکیب ستاره شش پر با نقوش دیگر هندسی، نقش متنوعی را به وجود می آورند و هر کدام از این نقش شیوه ترسیمی خاصی را به دنبال دارد. (ویلسون، ۲۰، ۱۳۸۰) برای ترسیم شش ضلعی

جدول ۳. نحوه ترسیم نقش هندسی موجود در دیگچه، مأخذ: نگارندگان

طرح نهایی	مرحله سوم	مرحله دوم	مرحله اول	تصویر نقش هندسی

جدول ۴. نحوه ترسیم نقش هندسی موجود در دوات، مأخذ: همان

طرح نهایی	مرحله دوم	مرحله اول	تصویر نقش هندسی

در نقش هندسی بشقاب فضاهای خالی وجود دارد که با نقش اسلامی ترکیب شده و ترکیب این نقش هندسی و اسلامی، نقش زیبایی را به وجود آورده است. (تصویر ۱۳)

۲. ترسیم نقش هندسی موجود در صراحی نقش صراحی دوازده پر دارد. در این ظرف چهار مثلث متساوی‌الاضلاع محصور در دایره تشکیل شده که دو مثلث مقابل هم کامل هستند و دو مثلث دیگر از محل برخورد باهم به‌طرف داخل پاک شده است. برای ترسیم این نقش در مرحله اول، شش مثلث متساوی‌الاضلاع که گوشه‌های آن‌ها در دوازده ضلعی محصور در دایره اصلی است را ترسیم می‌کنیم و یک‌درمیان قسمتی از رأس مثلث‌ها را از محل برخورد پاک می‌کنیم که این قسمت‌ها در جدول ۴، مرحله اول کم‌رنگ شده است. مرحله دوم:

۱. شش ضلعی به وجود آمده از برخورد مثلث‌ها را با دو ستاره‌های متحدم‌المرکز که از گوشه‌های این شش ضلعی به دست می‌آید تقسیم می‌کنیم. ۲. دایره‌های را که مرکز آن گوشه داخلی ستاره کوچک‌تر است و شعاع آن تا ضلع

شش ضلعی ستاره شش‌پر رسم می‌کنیم و داخل ستاره را در دو مرحله با ستاره‌های متحدم‌المرکز که از روی نیم پره‌های شش ضلعی به دست می‌آید تقسیم می‌کنیم. ۲. دو دایره مرکزی رسم می‌کنیم که یکی در شش ضلعی کوچک‌تر و دومی در شش ضلعی بزرگ‌تر از آن محصور شده و دو دایره دیگر که مرکز آن‌ها رئوس داخلی ستاره بزرگ است، قرار می‌دهیم. شعاع دایره کوچک‌تر را تا رأس ستاره میانی و دایره‌های بزرگ‌تر را تا گوش خارجی ستاره کوچک‌تر امتداد می‌دهیم و در آخر دایره‌ی که مرکز آن مرکز دایره اصلی است و شعاع آن تا محل برخورد ستاره میانی و دایره‌های بزرگ‌تر قبلی است، امتداد می‌دهیم.

مرحله دوم:

قسمتی از خطوط را طبق نقش اصلی پاک می‌کنیم.

مرحله سوم:

خطوط به دست آمده را طبق نقش اصلی به هم متصل کرده و دو خط می‌کنیم. (جدول ۱)

تصویر ۱۳. نقش خطی موجود در بشقاب، مأخذ: همان

کوچکتر به دایره بزرگتر وصل می‌کنیم و قسمتی از سه دایره که در قسمت داخلی دایره بزرگتر رسم کردہ‌ایم را طبق نقش اصلی پاک کرده و دو خط می‌کنیم.(جدول ۳)

شش ضلعی بزرگتر امتدادیافته را ترسیم می‌کنیم. مرحله سوم: قسمت‌های دایره‌های ترسیم شده را طبق نقش اصلی پاک می‌کنیم.(جدول ۲)

۴. ترسیم نقش هندسه موجود در دوات
 ترسیم نقش هندسی موجود در این اثر از دایره‌هایی که مرکز آن‌ها از ستاره‌های متحدم‌المرکزی که تودرتو در داخل هم ترسیم می‌شوند، به دست می‌آید. مرحله اول: ۱. ستاره شش‌پری را با تقسیمات شش‌ضلعی در داخل دایره ترسیم می‌کنیم و داخل ستاره شش پر را با ستاره‌های متحدم‌المرکز که از رئوس شش‌ضلعی ترسیم می‌شوند، تقسیم می‌کنیم. این کار را تا سه ستاره ادامه می‌دهیم. ۲. دایره‌های را که مرکز آن‌ها رأس داخلی ستاره میانی است قرار داده و شعاع آن را تا رأس خارجی ستاره کوچکتر ادامه می‌دهیم. مرحله دوم: ۱. طبق نقش اصلی قسمتی از دایره‌ها را پاک می‌کنیم. ۲. دایره‌های که مرکز آن‌ها رأس داخلی ستاره شش‌پر بزرگ هست و شعاع آن تا نقطه برخورد دایره‌های مرکزی امتداد دارد را ترسیم کرده و دایره‌های دیگر را به همین شعاع از رئوس خارجی همین ستاره ترسیم می‌کنیم. مرحله نهایی: طبق نقش اصلی قسمتی از دایره‌ها را پاک کرده و آن‌ها را به هم متصل کرده و در آخر دو خط می‌کنیم.(جدول ۴)

۳. روش ترسیم نقش هندسی گستته موجود بر دیگچه فلزی
 نقش هندسی دیگچه از ترکیبی از مثلث‌های متساوی اضلاع و دایره‌ها است. مرحله ترسیم در سه مرحله صورت گرفته است. مرحله اول: ۱. رسم ستاره شش‌پر در داخل دایره. ۲. رسم ستاره شش‌پر دیگر در داخل شش‌ضلعی به وجود آمده. ۳. رسم دایره‌ای که مرکز آن رئوس داخلی ستاره بزرگتر است و شعاع آن تا گوش‌های داخلی ستاره کوچکتر امتدادیافته است. مرحله دوم: دایره‌های موازی هم را با خط راستی به هم وصل می‌کنیم که ابتدا و انتهای این خط راست محل برخورد دایره‌های کنار هم هست. مرحله سوم: ۱. از برخورد خطوط راستی که در اتصال دایره‌ها کشیده‌ایم شش‌ضلعی به وجود می‌آید که ستاره شش‌ضلعی را از نیم پره‌های شش‌ضلعی رسم می‌کنیم. ۲. در داخل شش‌ضلعی کوچکتر به وجود آمده مثلثی که رئوس آن یکدربیان بر نیم پره‌های آن قرار دارد ترسیم می‌کنیم. ۳. دایره‌های که مرکز آن رأس مثلث کوچکتر و شعاع آن تا رئوس داخلی ستاره شش است را ترسیم می‌کنیم. مرحله نهایی: دایره‌های کناری را با دایره‌های

نتیجه

نقش هندسی در هنر اسلامی کاربرد زیادی دارد و از نظر فرمی و ترسیمی تنوع بسیاری دارد و یکی از انواع

آن نقوش هندسی گستته است. در آثار دوره سلجوقی می‌توان این نقوش را مشاهده کرد که در فلزکاری این دوره این نوع نقوش هندسی به نسبت سایر هنرها نمونه‌های بیشتری وجود دارد. در آثار فلزی نقش‌های متنوعی مانند نقوش گیاهی، نوشتاری، حیوانی و هندسی هست که در این میان نقش هندسی گستته نسبت به نقش‌های هندسی دیگر تعداد بیشتری را به خود اختصاص می‌دهد. این نقوش دارای فرم دایره است که در فضای تزئین به صورت مستقل از دیگر نقوش دیده می‌شود و در ترسیم آن‌ها از اشکال زاویه‌دار و منحنی استفاده شده است. در این پژوهش با ترسیم نقش هندسی موجود در ۴ اثر فلزی دوره سلجوقی موجود در موزه آرمیتان به این تحلیل رسیده‌ایم که نقش هندسی گستته موجود بر این آثار بر پایه ستاره شش‌پر است که با چند ضلعی‌ها و دایره‌ها ترکیب شده‌اند و ترکیب این نقش‌ها بر مبنای شش‌ضلعی هستند که با توجه به تقسیمات شش‌ضلعی بر مبنای ستاره شش پر می‌توان به نحوه ترسیم نقش‌های موجود بر این ۴ اثر فلزی سلجوقی پی برد. این مطالعه نشان داد هندسه عملی که در ترسیم این نقوش به کاررفته علی‌رغم سادگی بر پایه دانش هندسه بوده است که با کاربرد خط‌کش و پرگار می‌توان به این نقش‌ها دست یافتد. این نقوش گاه به صورت مستقل و گاه با ترکیب نقوش اسلامی دیده می‌شوند.

منابع و مأخذ

امیر راشد، سولمان، ۱۳۹۷، تحول نقوش هندسی و تکامل اشکال و مفاهیم آن در هنر اسلامی. کنفرانس بین‌المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری ایران.

پوپ، آرتور و فلیس اکمن، ۱۳۸۷، سیری در هنر ایران، تهران، انتشارات علمی فرهنگی توحیدی، فائق، ۱۳۹۰، مبانی هنرهای: فلزکاری، نگارگری، سفالگری، بافت‌ها و منسوجات، معماری، خط و کتابت، تهران، سمیرا.

حاجی سید جوادی، سید محسن وزهراباریک‌بین، ۱۳۹۴، هندسه نقوش در صنایع دستی ایران، تهران، دانشگاه پیام نور.

خزایی، محمد، ۱۳۸۷، شمسه؛ نقش حضرت محمد(ص) در هنر اسلامی ایران، کتاب ماه هنر، شماره ۱۲۰، ۶۲-۵۶

دهشتی، مجید، مهدی خوشباز و محمد منان رئیسی، ۱۳۹۸، روشی نو در ترسیم نقش‌مایه‌های گره‌تندوکند، فصل‌نامه نگره، شماره ۵۱، ۵۲-۵۳، رئیس زاده، مهناز، حسین مفید، ۱۳۹۳، احیای هنرهای ازیادرفت (مبانی سنتی معماری ایرانی)، تهران، انتشارات مولی

سرفراز، علی‌اکبر، ۱۳۸۰، سکه‌های ایرانی از آغاز تابوره زندیه، تهران السعید، عصام و عایشه پارمان، ۱۳۸۷، نقش‌های هندسی در هنر اسلامی، ترجمه مسعود رجب‌نیا، تهران، سروش

شایسته‌فر، مهناز و پدرام قربانی دهکردی، ۱۳۹۴، بررسی زیبایی‌شناسی عود سوز مفرغین سلجوقی ساخته جعفر ابن محمد ابن علی محفوظ در موزه متروپلیتن، دو فصل‌نامه علمی تخصص سفالینه، شماره سوم، ۳۹-۵۲

شعریاف، اصغر، ۱۳۸۵، گره و کاربندی، تهران، سازمان میراث فرهنگی کشور انتشارات سبحان نور. شفیع‌زاده، اسدالله و سعیده سلطان محمدلو، ۱۳۹۸، ارائه مدل گام‌به‌گام روش ترسیم گره بر مبنای قاعده خرد کردن (زایندگی). فصل‌نامه نگره شماره ۹۲، ۹۳-۵۴، ۷۷

فراست، مریم، ۱۳۸۵، هم نواختی کتبه و نقوش هندسی در بنای‌های اصفهان عصر صفوی، فصل‌نامه هنر اسلامی، شماره ۵، ۲۵-۴۴.

کاتلی، مارگاریتا و لؤئی هامبی، ۱۳۷۶، هنر سلجوقی و خوارزمی در آثار اسلامی. چاپ اول، ترجمه یعقوب آژن، تهران، مولی، جلد ۸.

کشاورز، مرجان، احمدی مهرداد شیخانی، ۱۳۸۹، هندسه نقش، تهران، فرهنگ صبا.

ماهرالنقش، محمود، ۱۳۶۳، طرح و اجرای نقش در کاشی‌کاری، تهران، موزه رضا عباسی موسوی حجازی، بهار و مجتبی انصاری، ۱۲۸۱، تحلیل زیبایی شناسانه تزئین در هنر فلزکاری ایران (دوره اسلامی تا حمله مغول)، فصلنامه مدرس هنر، دوره ۱، ش ۲، ۲۲-۴.

نوریان، یحیی و محمدحسین کسری، ۱۳۹۵، مقایسه گرهای سنتی و الگوهای معاصر اسلامی با مرکز بر کاربرد در معماری معاصر. نشریه فیروزه اسلام- پژوهه معماری و شهرسازی، شماره ۳، ۶۳-۷۵.

ورجاوند، پروین، ۱۳۸۴، کاوش رصدخانه مراغه، تهران، امیرکبیر. ویلسون، او، ۱۳۸۰، طرح‌های اسلامی، تهران، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت).

یوسفی، اسماعیل، عبدالله مسلسل، عبدالله رحمانی و محسن قربانخانی، ۱۳۹۲، بررسی تاریخ، فرهنگ و تمدن سرزمین مأواه النهر در خراسان بزرگ، نشریه خراسان بزرگ، شماره ۱۲۵، ۶۳-۷۳.

یزدان‌پناه، حسن، ۱۳۹۴، پژوهشی در سیر تحول فلزکاری ایرانی، حدفاصل سلسله‌های سلجوقی تا ایلخانی (با تأکید بر مقایسه فلزکاری مکاتب خراسان و موصل)، همایش ملی نقش خراسان در شکوفایی هنر اسلامی، موسسه آموزش عالی فردوس

Al ajlouni;Rima& Justa; Petr; 2011; Reconstruction of Eroded and Visually Complicated Archaeological Geometric Patterns: Minaret Choli Iraq

Al ajlouni;Rima& Justa; Petr; 2011; Reconstruction of Eroded and Visually Complicated Archaeological Geometric Patterns: Minaret Choli Iraq

Al-Saeed, Essam and Ayesha Parman, 2008, Geometric Patterns in Islamic Art, translated by Masoud Rajabnia, Tehran, Soroush

Amir Rashed, Solmaz, 1998, The evolution of geometric patterns and the evolution of its forms and concepts in Islamic art. International Conference on Civil Engineering, Architecture and Urban Development Management of Iran.

Daneh, Hassan, 1394, a study on the evolution of Iranian metalwork, the boundary between the Seljuk and Ilkhanid dynasties (with emphasis on comparing the metalwork of Khorasan and Mosul schools), National Conference on the role of Khorasan in the flourishing of Islamic art, Ferdows Institute of Higher Education. No 17 , 763-73.

Deheshti, Majid, Khoshnejad, Mehdi and Raeisi, Mohammad Manan, 2019; A New Method for Depicting the Motifs of Acute and Obtuse 10 Point Girih, Negareh Journal, No. 51, 53-63

Frost, Maryam, 2006, Uniformity of Inscriptions and Geometric Patterns in Safavid Isfahan Buildings, Islamic Art Journal, No. 5, 25-44.

Haji Seyed Javadi, Seyed Mohsen and Barikbin, Zahra, 2015, Geometry of Patterns in Iranian Handicrafts, Tehran, Payame Noor University.

Ivanov, Anatol, 2003, collection of the Islamic period, Hermitage museum ii, March 22,

- 2012, <https://iranicaonline.org/articles/hermitage-museum-ii#prettyPhoto>
- Ivanov, Anatol, 2003, collection of the Islamic period, Hermitage museum ii, March 22, 2012, <https://iranicaonline.org/articles/hermitage-museum-ii#prettyPhoto>
- Katley, Margarita and Louis Humby, 1997, Seljuk and Kharazmi Art in Islamic Works. First Edition, translated by Yaghoub Azhand, Tehran, Molly, Volume 8
- Keshavarz, Marjan, Ahmadi Sheikhani, Mehrdad. (2010), Geometry of designs, Tehran, Farhang Saba
- Khazaei, Mohammad, 2008, Shamseh; the role of Prophet Mohammad (PBUH) in Islamic art in Iran, Book of the Month of Art 1387 No. 120
- Maher Al-Naghsh, Mahmoud, 1984, Design and execution of designs in tiling, Tehran, Reza Abbasi Museum
- Mousavi Hejazi, Bahar and Ansari, Mojtaba, 2002, Aesthetic analysis of decoration in the art of metalworking in Iran (Islamic period to the Mongol invasion), Quarterly Journal of Art Teacher, Volume 1, Issue 2, 4-22.
- Nourian, Yahya and Mohammad Hossein Kasra, 2016, Comparison of Traditional Knots and Contemporary Islamic Patterns with a Focus on Application in Contemporary Architecture. Firoozeh Islam Journal of Architecture and Urban Planning, No. 3, 63-75.
- of the Lost Arts (Traditional Foundations of Iranian Architecture), Tehran: Moly Publications.
- Piotrovsky, Mikhail B, Pritula, Anton, D. 2006. Beyond the Palace Walls, Edinburg: NMSE Publishing
- Piotrovsky, Mikhail B, Pritula, Anton, D. 2006. Beyond the Palace Walls, Edinburg: NMSE Publishing
- Piotrovsky, Mikhail B, Vrieze, John. 1999. Earthly beauty, heavenly, Amsterdam: The exhibition Earthly beauty, heavenly art, the art of Islam
- Piotrovsky, Mikhail B, Vrieze, John. 1999. Earthly beauty, heavenly, Amsterdam: The exhibition Earthly beauty, heavenly art, the art of Islam
- Pope, Arthur and Phyllis Ackman, 2008, A survey of Persian art, from prehistoric times to the present, Tehran, Elmifarhangi.
- Sarfraz, Ali Akbar, 2001, Iranian coins from the beginning to the Zandieh period, Tehran, The Organization for Researching and Composing University Textbooks in the Humanities (SAMT).
- Shaarbaf, Asghar 2006, Node and Karbandi, Tehran: Cultural Heritage Organization of the country Sobhan Noor Publications.
- Shafizadeh, Asadullah and Saeedeh Sultan Mohammadloo, 2019, Presentation of the Step by step Model of Knot Drawing Method based on the Principle of Grinding (Generative), Negareh Journal, 93, 54-77.
- Shayestehfar, Mahnaz and Ghorbani Dehkordi, Pedram, 2015, Study of the Aesthetics

of Seljuk Bronze Incense by Jafar Ibn Mohammad Ibn Ali Mahfouz in the Metropolitan Museum, Sofalineh, No. 3, 39-52

Tohidi, Faeq, 2011, Basics of Arts: Metalworking, Painting, Pottery, Woven and Textiles, Architecture, Calligraphy, Tehran, Samira.

Varjavand, Parviz, 2005, Exploring the Maragheh Observatory, Tehran, Amirkabir.

Wilson, Eva, 2001, Islamic Designs, Tehran, The Organization for Researching and Composing University Textbooks in the Humanities (SAMT).

Yousefi, Ismail, Abdullah Mosalsal, Amir Rahmani, Mohsen Ghorbankhani, 2013, A Study of the History, Culture and Civilization of the Transoxiana in Greater Khorasan, Greater Khorasan Magazine, No. 12, 63-73.

<https://iranicaonline.org/articles/hermitage-museum-ii#prettyPhoto>

Katley, Margarita and Louis Humby, 1997, Seljuk and Kharazmi Art in Islamic Works. First Edition, translated by Yaghoub Azhand, Tehran, Molly, Volume 8

Keshavarz, Marjan, Ahmadi Sheikhani, Mehrdad. (2010), Geometry of designs, Tehran, Farhang Saba

Khazaei, Mohammad, 2008, Shamseh; the role of Prophet Mohammad (PBUH) in Islamic art in Iran, Book of the Month of Art 1387 No. 120

Maher Al-Naghsh, Mahmoud, 1984, Design and execution of designs in tiling, Tehran, Reza Abbasi Museum

Mousavi Hejazi, Bahar and Ansari, Mojtaba, 2002, Aesthetic analysis of decoration in the art of metalworking in Iran (Islamic period to the Mongol invasion), Quarterly Journal of Art Teacher, Volume 1, Issue 2, 4-22.

Nourian, Yahya and Mohammad Hossein Kasra, 2016, Comparison of Traditional Knots and Contemporary Islamic Patterns with a Focus on Application in Contemporary Architecture. Firoozeh Islam Journal of Architecture and Urban Planning, No. 3, 63-75.

of the Lost Arts (Traditional Foundations of Iranian Architecture), Tehran: Moly Publications.

Piotrovsky, Mikhail B, Pritula, Anton, D. 2006. Beyond the Palace Walls, Edinburg: NMSE Publishing

Piotrovsky, Mikhail B, Pritula, Anton, D. 2006. Beyond the Palace Walls, Edinburg: NMSE Publishing

Piotrovsky, Mikhail B, Vrieze, John. 1999. Earthly beauty, heavenly, Amsterdam: The exhibition Earthly beauty, heavenly art, the art of Islam

Piotrovsky, Mikhail B, Vrieze, John. 1999. Earthly beauty, heavenly, Amsterdam: The exhibition Earthly beauty, heavenly art, the art of Islam

Pope, Arthur and Phyllis Ackman, 2008, A survey of Persian art, from prehistoric times to the present, Tehran, Elmifarhangi.

Sarfraz, Ali Akbar, 2001, Iranian coins from the beginning to the Zandieh period, Tehran, The Organization for Researching and Composing University Textbooks in the Humanities (SAMT). Shaarbaf, Asghar 2006, Node and Karbandi, Tehran: Cultural Heritage Organization of the country Sobhan Noor Publications.

Shafizadeh, Asadullah and Saeedeh Sultan Mohammadloo, 2019, Presentation of the Step by step Model of Knot Drawing Method based on the Principle of Grinding (Generative), Negareh Journal, 93, 54-77.

Shayestehfar, Mahnaz and Ghorbani Dehkordi, Pedram, 2015, Study of the Aesthetics of Seljuk Bronze Incense by Jafar Ibn Mohammad Ibn Ali Mahfouz in the Metropolitan Museum, Sofalineh, No. 3, 39-52

Tohidi, Faeq, 2011, Basics of Arts: Metalworking, Painting, Pottery, Woven and Textiles, Architecture, Calligraphy, Tehran, Samira.

Varjavand, Parviz, 2005, Exploring the Maragheh Observatory, Tehran, Amirkabir.

Wilson, Eva, 2001, Islamic Designs, Tehran, The Organization for Researching and Composing University Textbooks in the Humanities (SAMT).

Yousefi, Ismail, Abdullah Mosalsal, Amir Rahmani, Mohsen Ghorbankhani, 2013, A Study of the History, Culture and Civilization of the Transoxiana in Greater Khorasan, Greater Khorasan Magazine, No. 12, 63-73.

It includes a bronze plate from the 11th century, an expanse of silver in the late 11th and the early 12th centuries, a bronze pot from the 12th century, and a bronze pottery dating back to the late 12th and the early 13th centuries. The proposed drawing method of this research is based on six-pointed star divisions that are written in the book «Geometric Concepts in Islamic Art (Illustrated collections of the International Islamic Festival) by Assam Al-Saeed and Aisha Parman. In this book, two methods of dividing six-pointed stars are explained. There are different divisions in six-pointed stars; one, concentric stars drawn from hexagonal hemispheres, and the other from hexagonal corners. In this research, the desired geometrical design has been drawn according to the points derived from those divisions. In this study by drawing the geometric patterns of four Seljuk metal works in the Hermitage Museum, it was concluded that discrete geometric patterns in these works are based on a six-pointed star that is combined with polygons and circles. The composition of these patterns is based on hexagons, and according to the hexagonal divisions based on the six-pointed star, it can be understood how the existing geometric patterns on these four Seljuk metal works can be drawn. This analysis indicated that despite its simplicity, the practical geometry applied to designing such geometric patterns in the four Seljuk works in the Hermitage Museum can be interpreted according to the divisions of the six-pointed star. Based on this study, it was found that these designs have a circular shape that can be seen in the decoration space independently of other designs, and angular and curved forms were used in drawing them. These patterns are sometimes seen independently and sometimes in combination with Islamic patterns.

Keywords: Discrete Geometric Patterns, Seljuk Metalworking, Analysis

References:

- Al ajlouni;Rima& Justa; Petr; 2011; Reconstruction of Eroded and Visually Complicated Archaeological Geometric Patterns: Minaret Choli Iraq
- Al ajlouni;Rima& Justa; Petr; 2011; Reconstruction of Eroded and Visually Complicated Archaeological Geometric Patterns: Minaret Choli Iraq
- Al-Saeed, Essam and Ayesha Parman, 2008, Geometric Patterns in Islamic Art, translated by Masoud Rajabnia, Tehran, Soroush
- Amir Rashed, Solmaz, 1998, The evolution of geometric patterns and the evolution of its forms and concepts in Islamic art. International Conference on Civil Engineering, Architecture and Urban Development Management of Iran.
- Daneh, Hassan, 1394, a study on the evolution of Iranian metalwork, the boundary between the Seljuk and Ilkhanid dynasties (with emphasis on comparing the metalwork of Khorasan and Mosul schools), National Conference on the role of Khorasan in the flourishing of Islamic art, Ferdows Institute of Higher Education. No 17 , 763-73.
- Deheshti, Majid, Khoshnejad, Mehdi and Raeisi, Mohammad Manan, 2019; A New Method for Depicting the Motifs of Acute and Obtuse 10 Point Girih, Negareh Journal, No. 51, 53-63
- Frost, Maryam, 2006, Uniformity of Inscriptions and Geometric Patterns in Safavid Isfahan Buildings, Islamic Art Journal, No. 5, 25-44.
- Haji Seyed Javadi, Seyed Mohsen and Barikbin, Zahra, 2015, Geometry of Patterns in Iranian Handicrafts, Tehran, Payame Noor University.
- Ivanov, Anatol, 2003, collection of the Islamic period, Hermitage museum ii, March 22, 2012, <https://iranicaonline.org/articles/hermitage-museum-ii#prettyPhoto>
- Ivanov, Anatol, 2003, collection of the Islamic period, Hermitage museum ii, March 22, 2012,

Study and Analysis of Discrete Geometric Patterns in Metal Vessels of the Seljuk Era (Case Study of Four Metal Works in the Hermitage Museum)

Abolfazl Abollahifard ,PhD, Assistant Professor, Faculty of Visual Arts, Tabriz University of Islamic Art, Tabriz City, Iran

Hamideh Hormati ,PhD, Assistant Professor, Faculty of Multimedia, Tabriz University of Islamic Art, Tabriz City, Iran

Shiva Kashani, MA student in Islamic Art University ,Tabriz City, Iran

Received: 2021/03/06 Accepted: 2021/06/17

One of the artistic features of Islamic arts is geometric patterns in decorative elements of Muslim artworks. These geometric patterns are one of the most widely used patterns in Islamic art and architecture, created by the combination of geometric forms such as triangles, squares, rectangles and circles. Geometric patterns existed before Islam, but they get a lot of attention during of Islamic period. On the other hand, the development of these patterns in architecture and handicrafts can be considered as the achievement of the Seljuks. This period is considered as one of the brilliant periods of Islamic civilization in historical, cultural, artistic, and scientific developments. That not only has vastly developed in the field of artistic decorations, also accounted as the golden age of technological and industrial progress. One of the industries that has reached its peak of prosperity in this period is the art of metalworking, which is evidenced by the metal vessels remaining from this period. The metal works of the Seljuk period show the change and evolution of metalworking art from the Sassanid period onwards. They express the special features of the Khorasan school, which included the cities of Great Khorasan, Neishabour, Herat, Balkh, and Merv. There is significant variation in the metalwork patterns of the Seljuk period, such as geometrical patterns. These motifs are sometimes spread over the field of work and are sometimes enclosed within a circular framework. But, most of them include rosettes. Since it resembles a flower or rosette we call this pattern a geometric rosette with an outer ring that forms a central star by a variable number of «petals» that are encircled. Their geometric structure shows that these patterns have a special drawing method. The purpose of this study was achieving the geometric patterns and proportions and drawing methods of these patterns. According to that, studies on rosette patterns in this period were very few. Recognition of available patterns on the metal vessels of this period and drawing patterns can be effective in expanding them. This research is exploring to answer these questions that what geometric patterns and geometric proportions have been used in the geometric patterns of metal works in the Seljuk period? And how can that geometric pattern be achieved? According to that, in this article, an attempt has been made to use descriptive-analytical methods, and by using library studies and providing step-by-step models, the drawing methods of geometric patterns be presented in the four Seljuk metal works in the Hermitage Museum. Hermitage Museum is one of the largest museums in the world and there are many Islamic works in it that part of them belongs to the Seljuk period. Its metal works include geometric patterns, especially rosettes that the knowledge of them can lead to more variety and newer geometric pattern drawing. According to that, four samples of Seljuk metal works in the Hermitage Museum were analyzed in this study.